

Our Prayers *for* PEACE

*From Jewish leaders and scholars
of the Elijah Interfaith Academy*

:A PROJECT OF

"Sharing Wisdom - Fostering Peace"

www.elijah-interfaith.org

Lord of Peace, Divine Ruler, to whom peace belongs!

Master of Peace, Creator of all things!

May it be thy will to put an end to war and bloodshed on earth, and to spread a great and wonderful peace over the whole world, so that nation shall not lift up sword against nation, neither shall they learn war anymore.

Help us and save us all, and let us cling tightly to the virtue of peace. Let there be a truly great peace between every person and their fellow, and between husband and wife, and let there be no discord between people even in their hearts.

Let us never shame any person on earth, great or small. May it be granted unto us to fulfill Thy Commandment to "Love thy neighbor as thyself," with all our hearts and souls and bodies and possessions.

And let it come to pass in our time as it is written, "And I will give peace in the land, and you shall lie down and none shall make you afraid. I will drive the wild beasts from the land, and neither shall the sword go through your land."

God who is peace, bless us with peace !

(Attributed to Rabbi Nachman ben Feiga of Breslov, 1773-1810)

אדון השלום

מלך שהשלום שלו עושה שלום
ובורא הכל

יהי רצון מלפניך
שתבטל מלחמות ושפיכות דמים
מן העולם
ותמשיך שלום גדול ונפלא בעולם
ולא ישא גוי אל גוי חרב
ולא ילמדו עוד מלחמה,

עזרנו והושיענו כולנו
שניזכה תמיד לאחוז במידת
השלום,

ויהיה שלום גדול באמת
בין כל אדם לחברו, ובין איש
לאשתו

ולא יהיה שום מחלוקת אפילו
בלב
בין כל בני אדם

ויהיה כל אדם אוהב שלום ורודף
שלום

תמיד באמת ובלב שלם,
ולא נחזיק במחלוקת כלל לעולם
ואפילו נגד החולקים עלינו

ולא נבייש שום אדם בעולם
מקטן ועד גדול
ונזכה לקיים באמת מצוות ואהבת
לרעך כמוך,
בכל לב וגוף ונפש וממון

ויקוים בנו מקרא שכתוב
ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין
מחריד

והשבתי חיה רעה מן הארץ
וחרב לא תעבור בארצכם

ה' שלום, ברכנו בשלום!

Contributed by Rabbi Yuval Cherlow:

ריבונו של עולם, העושה שלום במרומיו

אף שלא הוסמכנו לתקן תפילות – אין אנו יכולים עוד להביט אל הטבח הנעשה בעולמך ולא להתפלל על כך; אף שאנו יודעים כי שני הצדדים במלחמה הם שופכי דמים פראיים – אין אנו מסוגלים לשתוק בשעה שנפגעים רבים רבים שהם מחוץ למעגל הלחימה

אנו פונים אליך בתפילה כי תעורר ברוצחים את האנושיות הפשוטה ואת מידת הרחמים, את ההכרה כי כולנו נבראנו בצלם א-לוהים וכי גם למידת האכזריות יש גבולות, ותופיע בעולם את מה שכתבת בתורתך "שופך דם האדם באדם" דמו יישפך, כי בצלם א-לוהים עשה את האדם

שלח בנו גם את התבונה לדעת מה לעשות בשעה הקשה הזו, בו שוב מתגלה הצד האפל שביצער הרע של בני אדם, ואין אנו יודעים מה מוטל עלינו מול מציאות מרה זו; שלח בנו את היכולת לפעול ככל יכולתנו כדי למנוע שפיכות שמים בעולם, ובמיוחד בארץ הקדושה והרחבה, עליה כתבת בתורתך "וְלֹא תַחֲנִיפוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּהּ כִּי הִדֵּם" הוּא יַחֲנִיף אֶת הָאָרֶץ, וְלֹאֲרֶץ לֹא יִכְפֹּר לְדַם אֲשֶׁר שָׁפַךְ בָּהּ כִּי אִם בְּדַם שִׁפְכוּ

עושה שלום במרומיו, הוא יעשה שלום עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן

Master of the universe, Who makes peace in His high places

Though we are not accustomed to new formal prayers, we can no longer look at the slaughter taking place in Your world and fail to pray about it. Though we know that both sides in the war are guilty of wanton bloodshed, we are unable to keep silent when so many who are beyond the circle of conflict have fallen victim.

We beseech You in prayer to arouse in the killers their basic humanity and evoke mercy in their hearts, that they may recognize that we are all created in the image of God, and that there are limits even to human cruelty. May You bring to pass what is written in Your Torah: "He who sheds the blood of man, by man his blood shall be shed, for in God's image was man created."

Grant us the wisdom to know how to act in this hour of distress, when the dark face of humanity's evil inclination is once again fully exposed and we are unsure how to stand against it. Enable us to act with all our energies to prevent bloodshed in Your world, above all in the Holy Land and its environs, as it is written in Your Torah: "You shall not pollute the land where you are for blood pollutes the land; and the land will not expiate the blood shed upon it, but with the blood of he that shed it."

May God Who makes peace on high, make peace upon us and upon all Israel, and let us say amen.

Readings suggested by Rabbi David Rosen:

"See how beloved is Peace: when God sought to bless Israel, he found no other vessel which could contain all the blessings He would bless them with, except for Peace, as it is written "The Lord will give strength to His People: the Lord will bless His people with peace"

"God is good to all and His Mercies are towards all His creatures" and it is stated "Her ways are pleasant ways and all her paths are peace"

Prayer for Peace - from the Prophets Micah and Isaiah

Come, and let us go up to the mountain of the Lord, and to the house of the God of Jacob; and he will teach us of his ways, and we will walk in his paths: for the law shall go forth of Zion, and the word of the Lord from Jerusalem.

And he shall judge among many people, and rebuke strong nations afar off; and they shall beat their swords into plowshares, and their spears into pruninghooks: nation shall not lift up a sword against nation, neither shall they learn war any more.

But they shall sit every man under his vine and under his fig tree; and none shall make them afraid: for the mouth of the Lord of hosts hath spoken it.

From the Reconstructionist Siddur:

יְהִי רָצוֹן מִלְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאֲמוֹתֵינוּ שְׁתַּבַּטֵּל
מִלְחָמוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים מִן הָעוֹלָם וּתְמַשִּׁיךְ שָׁלוֹם גָּדוֹל וְנִפְלֵא
בְּעוֹלָם וְלֹא יֵשָׂא גּוֹי אֶל גּוֹי חָרֵב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה:

רַק יִכְיֶירוּ וַיִּדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֶל הָאֲמֶת לְאֻמֵּיתוֹ אֲשֶׁר לֹא בָּאֵנוּ לָזֶה
הָעוֹלָם בְּשִׁבִיל רִיב וּמַחֲלָקֶת וְלֹא בְּשִׁבִיל שִׂנְאָה וְקִנְיָאָה וְקִנְיָנוֹת
וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים: רַק בָּאֵנוּ לָעוֹלָם כְּדִי לְהַפִּיר אוֹתָךְ תַּתְּפָּרֶךְ לְנִצָּחַ:

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ וְיָקִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: וְנִתְּתִי שָׁלוֹם בְּאֶרֶץ
וּשְׁכַבְתֶּם וְאִין מַחֲרִיר וְהַשְׁפַּתִּי חַיָּה רָעָה מִן הָאֶרֶץ וְחָרֵב לֹא תַעֲבֹר
בְּאֶרְצְכֶם וַיִּגַּל כְּמִים מִשְׁפָּט וּצְדָקָה כְּנַחַל אֵיתָן: כִּי מְלֵאָה הָאֶרֶץ
דְּעָה אֶת־יְהוָה כְּמִים לַיָּם מְכַסִּים:

May it be your will, Eternal One, our God, God of our ancestors, that wars and bloodshed be abolished from the world, and bring into the world a great and wonderful and lasting peace. And let no nation lift a sword against a nation—let them learn no more the ways of war!

Let all who dwell on earth simply acknowledge the truth of truths: that we have not come into this world for the sake of quarreling and war, nor for the sake of hatred, jealousy, anger, or bloodshed; rather, we have come into this world only to know You—may You be blessed eternally!

Therefore, have mercy on us, and fulfill among us what is written in your Scripture: “I shall give peace upon the earth, and you shall lie down with none to make you afraid. I shall abolish from the earth the predatory beast. The sword shall never come upon your land. Justice shall roll down like the water, and righteousness like a mighty stream. For the earth shall be filled with the knowledge of The Omnipresent, as the waters fill the seas.”

Contributed by Professor Menachem Kellner:

היה לפניו נר ביתו ונר חנוכה או נר ביתו וקדוש היום נר ביתו קודם משום שלום ביתו שהרי השם נמחק לעשות שלום בין איש לאשתו, גדול השלום שכל התורה ניתנה לעשות שלום בעולם שנאמר +משלי ג'+ דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום.

If one is confronted with the [simultaneous mitzvah] to light one's household lamp [for Shabbat] and to light the Hanukkah lamp... then the [Shabbat] household lamp takes precedence because it contributes to shalom bayit (domestic peace and tranquility). After all, the Divine name is also to be erased [in the Biblical ritual of the wife suspected of adultery - sotah] in order to facilitate the making of peace between man and woman. Great is shalom (peace)! For the whole Torah was given to make peace in the world as it says in the Bible: "Its ways are ways of pleasantness and all its paths are peace" (Proverbs 3:17). (Laws of Hanukkah 4:14)

Rabbi Yehuda Brandeis, Head of the Beit Midrash of Beit Morasha in Jerusalem:

שורשיו של השיח המקובל בעולם המודרני על זכויות האדם נטועים עמוק במקרא, בספרות חז"ל, בהלכה ובאגדה היהודית לדורותיה. הערכים ההומניסטיים המודרניים מעוגנים היטב בעולם הערכים של התורה. מצוות רבות ופרטי הלכות והנהגות נגזרות מהם, ולכן הדיאלוג בין התרבות הכללית לבין המקורות היהודיים עשוי להיות פורה ומועיל ביותר. מה שנראה לעתים כעימות בין ערכי היהדות לערכים הליברליים וההומניסטיים נובע ממתח שקיים בתוך עולמה של היהדות עצמה.

יש בתורה שתי מערכות ערכים: האחת מיוסדת על תפיסת האדם כ"צלם אלוהים"; האחרת, שגם לה שורשים רעיוניים עמוקים ונוף הלכתי רחב, היא המערכת של "ממלכת כוהנים וגוי קדוש", הרואה בעם ישראל עם שנבחר לשאת משא ייחודי של תר"ג מצוות ואשר ייעודו לשמש מופת ודוגמה לאנושות כולה. מערכת הערכים האוניברסלית, הכללאנושית — של צלם אלוהים שבאדם — ומערכת הערכים הפרטיקולרית, הלאומית — של ממלכת כוהנים וגוי קדוש — הן שני קטבים בעולם ההגות וההלכה היהודית. המתח המאתגר והמפנה שבין שני הקטבים האלה אינו ניתן לפתרון חד-משמעי, אלא הוא יסוד דיאלקטי החורז את כל ההווה היהודית לדורותיה, מראשית קיומו של העם בימי המקרא ועד ימינו אלה. שום בירור של זהות יהודית אינו שלם בלא הבנה מעמיקה של המתח שבין שני הקטבים הללו. כל דיון בנושא יהדות וזכויות אדם מחייב הכרת הדרכים שפילסה ההלכה במרוצת הדורות בשאיפה לעצב אורחות חיים שייטנו ביטוי הולם והוגן לשני הממדים הללו בחייו של היחיד ובחייו של העם כולו. הקמת מדינת ישראל והגדרתה כמדינה יהודית ודמוקרטית מציבות את אתגר ההתמודדות הדיאלקטית בין "ממלכת כוהנים" ל"צלם אלוהים" במוקד השיח על זהותה של הישראליות והיהודיות בימינו.

Essay: Judaism and Peace

Rabbi David Rosen

The Hebrew word for peace - shalom - comes from the root "shalem" meaning whole, complete, and well (cf. Gen.33 v.18). Thus the word "shalom" - peace - as it is used in the Torah in relation to society, refers to its overall social and spiritual well-being for which Torah itself aspires.

In the Midrash on Deuteronomy 20 v.10, we find a whole excursion on the virtues of Peace. These quotations, comments and homilies, conclude with the statement of Rabbi Simon ben Halafta "See how beloved is Peace: when God sought to bless Israel, he found no other vessel which could contain all the blessings He would bless them with, except for Peace, as it is written (Psalm 29 v.11) "The Lord will give strength to His People: the Lord will bless His people with peace". Indeed the Talmud in tractate Gittin declares that "the whole Torah is for the sake of peace".

Of course, the value of Peace is by no means at all an aspiration exclusively for Israel. While Judaism is the particular religious way of life of a particular people born out of particular historical experiences, its purpose and aspiration are universal.

Abraham himself is told to "be a blessing" (Genesis ch.12 v.2) and that through him and his seed, all the nations of the earth shall be blessed. The Covenant with Abraham and Isaac and Jacob and their descendants is ratified at Sinai with the children of Israel as a whole, who are called to be a kingdom of priests and a holy nation (Exodus ch.19 v.6). This mandate to sanctify God's Name (Leviticus ch.22 v.32) is perceived within Biblical tradition in two ways. Namely through the very existence of the children of Israel in history as testimony to the Divine Presence as expressed in Isaiah ch.43 v.10 and Ezekiel ch.36 v.23, and by the people's sanctification through the Commandments (Numbers ch.15 v.40), thereby serving as a paradigm, as a light unto the nations (Isaiah ch.49 v.6) - a light to illuminate the world. Thus the ultimate goal that the Jewish people is to serve, is one in which all men and women live in accordance with Divine Will, in justice, righteousness and peace, i.e. the Messianic ideal. (Isaiah ch.11 v.9,10)

Judaism teaches that all humankind is actually "called", "commanded" to live righteous lives. Humankind is in fact "covenanted" with God through the Covenant with the children of Noah made after the flood. (Genesis ch.9 v.9). Tradition understands the demands of this Covenant to consist of seven commandments - the quintessence of universal morality. These are the prohibitions against murder, idolatry, theft, incest, blasphemy, dismembering of a living animal and the command to establish courts of

justice (Bereshit Rabbah 34,8). One who lives in accordance with the demands of the Noahide Covenant is perceived as a righteous gentile (who merits the World to Come) and under the rule of Jewish law is guaranteed the protected status of "ger toshav", affording all civil liberties and welfare, as to Jews. (Maimonides, Issurei Biah ch.14 hal.7, Melachim ch.10 hal.12).

Yet while this status applied to both individuals and peoples, for the first millennium and half of Jewish history, gentile acceptance of Noahide standards was seen as exceptional. Society at large in the world was perceived as idolatrous and corrupt, pagan and degenerate.

The emergence of Christianity and Islam posed a new religious reality for Judaism. Despite the experience of hostility and persecution in particular within the Christian world, nevertheless considered Rabbinical attitudes rose above this experience. Theologically it was easier for Judaism to view Islam far more positively as pure ethical monotheism as it contained neither doctrinal nor practical obstacles that were perceived in Christianity, such as in the Trinitarian Affirmation and the use of effigies. Nevertheless, Maimonides (12th century) for example, recognizes Christianity also as an instrument through which humanity might come closer to universal redemption. Rabbi Menahem Hameiri (13th century) went further and declared Christians as well as Muslims to be "peoples bound by the ways of true religion". And the Ashkenazi leader, Rabbi Moses Rivkes of the 17th century, author of the Beer HaGolah, affirmed Christians to be those "who believe in the Creation, the Exodus and in the main principles of religion and whose whole intent is to serve the Maker of Heaven and Earth".

However, Jewish universal ethical responsibility, while rooted in the affirmation that all people are created in the Divine Image and confirmed in the Noahide Covenant, is motivated also by additional impulses.

Maimonides makes these clear in his Code, the Laws of Kings, ch 10 hal.12. He quotes the Talmud (Gittin 61) that Jews are obliged to visit the gentile sick (even of heathens), to bury their dead with the Jewish dead, to provide for their poor together with the Jewish poor, because of "ways of peace"; and he adds the following verses in comment: "Behold it is stated" God is good to all and His Mercies are towards all His creatures" (Psalm 145 v.9) and it is stated "Her ways are pleasant ways and all her paths are peace" (Proverbs ch.3 v.17). The latter quotation appears in the Talmudic passage preceding the above (Gittin 59b) which is where the phrase that I quoted earlier appears that "the whole Torah itself is for the sake of "the ways of peace" as it is written "Her ways are pleasant ways and all her paths are peace". Maimonides thus follows the Talmud

in affirming that the Torah - God's revelation - requires us in fact to go beyond the letter of the law, in order to serve the teleology of Torah, namely, peace and the good for all. The whole Torah and everything that a good Jew does must be directed towards peace. However, Maimonides reveals another dimension behind this imperative. It is not only the societal teleology of Torah that requires us to behave in this manner, he declares, but also and perhaps above all, the highest personal religious goal:- "Behold God is good to all and His mercies extend to all His creatures", and precisely therefore says Maimonides we must behave accordingly. Maimonides thus emphasizes the Biblical commandment and goal of Imitatio Dei (Leviticus ch.19 v.1 "Holy because I the Lord am Holy"). In the words of Abba Shaul in the Hekhlita "Just as He is gracious and merciful so you be gracious and merciful" (Mekhlita Cantides, 3).

Accordingly, Judaism declares it to be both our personal religious duty as well as our societal religious obligation to be compassionate and caring towards all, even heathens; how much more so, towards righteous believers.

The pursuit of peace and good for all is thus a supreme obligation for the covenanted Jewish people - the goal of the Messianic ideal.

Furthermore, inextricably linked to such Redemption and to the above conduct, is the higher (if not highest) value, to which reference was made at the outset. Namely, the obligation upon Jews both individually and collectively, to sanctify God's Name through their conduct, before society at large (Bereshit Rabbah 49, 16; Maimonides Hilchot Eduyot, ch.1 hal.2). For this reason, the Tosefta (Bava Kama ch.10) declares theft from a heathen to be a worse sin than theft from a Jew. In the words of the Midrash (Yalkut) on Deuteronomy ch.6 v.5 (similarly in Seder Eliyahu Rabbah ch.26) "See that you yourself are beloved by human beings and keep far from sin and theft from Jew, heathen and from any person ... for the Torah was only given to sanctify God's Name, as it says in Isaiah ch.66 v.19 "And I will put a sign on them ... and they shall declare my glory among the gentiles.

Indeed, Judaism teaches that God's very Name is Peace and thus the pursuit of Peace itself is the very sanctification of His Name which our Tradition declares to be the very purpose of our existence.

המסורת היהודית נעה באופן מתמיד בין הדגשת הייחוד שבה ובין העולמות האוניברסאליים. הממדים האוניברסאליים שבה מתחילים כבר אתוס הבריאה שבתורה מדבר על צלם א-לוהים שבכל אדם, שממנו התפלגו העמים השונים והדתות השונות. כל בני האדם נבראו מאותו אב קדמון – אדם הראשון. גם כשנבחר אברהם אבינו, מייסד האומה, מתגלה אליו הא-לוהים ומלמד אותו שבד בבד עם שליחותו הפרטיקולארית יש לו גם שליחות אוניברסלית: "ונברכו בך כל משפחות האדמה". מערכת החגים מבטאת גם היא את הכפילות הזו: בחג הפסח אנו חוגגים את ייסוד האומה הישראלית; בחג הסוכות אנו מציינים גם את האוניברסאליות.

המסורת היהודית מדברת על 7 קורבנות פרים שמוקריבים בחג הסוכות, כזיקה עמוקה של עם ישראל ל77 אומות העולם שנמנו בלוח העמים שבספר בראשית. מסורת זו מצטרפת לסיומת של כל תפילה לאורך כל ימות השנה המבקשת שלום. חזון אחרית הימים של היהדות הוא "וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבץ". כל האידיאות האלה גם יחד משלימות את הפן הפרטיקולארי המיוחד של היהדות בצדו השני של המטבע – החלום והחזון על שלום כלל עולמי, בו ירושלים הופכת להיות מקור רוחני: "כי מציון תצא תורה ודבר ד' מירושלים".

יום השלום העולמי החל השנה בסוכות הוא אפוא קריאה גדולה לחתירה לשלום. החתירה לשלום לא תבוא בעולם שאין בו צדק וחמלה. לא זו בלבד, אלא שהחתירה לשלום כלל עולמי אין משמעה ביטול המעמד הייחודי של כל עם על מנהגיו, ייחודו, דתו, מצוותיו ולאומיותו. משמעה האמיתי הוא שמעל כולנו יכולה להיבנות סוכה שתבטא את החתירה לאחדות עולמית שמקורה במשותף שבין בני האדם, הפועלים להפוך את עולמנו למקום טוב יותר

Jewish tradition eternally hovers between the emphasis on distinctiveness and on universalism. The universalistic aspects, beginning with Torah's narration of the creation of the world and of humanity in the image of God, give way to the division of humanity into different peoples and different religions. But all of humanity is descended from the same first man, Adam. When Abraham is chosen, he is told that although his descendents are to be considered as a distinct nation, his destiny carries with it a universalistic component - 'through you will all the nations of the world be blessed'. The cycle of the year, too, reflects this duality: the Festival of Pesach is a celebration of and for the Jewish nation whereas Sukkot is about universalism.

On Sukkot, 70 we recall the 70 sacrifices offered at the Temple on behalf of the 70 nations of the world. This recognition that all the nations were created by the Almighty is today recognized in our daily prayers for peace. Our vision of the future encompasses a vision of universal peace, where the lion lies down with the lamb. Jerusalem is envisioned as a capital serving not just the Jewish people but the entire world.

The fact the World Peace Day falls during Sukkot is absolutely appropriate. It reminds us that peace can only come within a framework of justice and goodness. Although this is a day to be celebrated by people of all faiths, each religious tradition and each nation can do so in their own way. Sukkot is a festival that encourages the Jewish people to look skywards and remind ourselves that we are able to build, above the divisions and conflicts and turmoil, a unifying tabernacle that will express the ultimate unity and shared destiny of those human beings who are willing to work towards creating a better world.

The Elijah Interfaith Institute –

dedicated to fostering peace between the world's diverse faith communities through dialogue and learning

The Elijah Board of World Religious Leaders –

bringing together some of the world's premier religious leaders in an exchange of ideas that addresses global challenges and leads to transformation within religions.

The Center of HOPE in Jerusalem –

a vision for the future, fulfilling an ancient dream, a house of prayer and a center of education, a common heritage of all religions.

Read more: www.elijah-interfaith.org/hope.html

www.elijah-interfaith.org

www.facebook.com/Elijah.Interfaith.Institute

